

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:
Pe un an 500 Lei,
pe o jumătate de an 250 Lei
Abonamentele se plătesc înainte!

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3-1933
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Proprietar și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU
Adresa: BLAJ, jud. Târnava-Mică. Telefon Nr. 68

ANUNȚURI ȘI RECLAME:
Un șir Corp V, adică de lărgimea a doi milimetri, Lei 15
Lărgimea de 1 cm. Lei 60

Bunavestire

Cu fiecare primăvară Biserica ne pune înaintea ochilor sărbătoarea Bunavestirii, ca să ne scalde în lumina și mireasma ei vieța zbuciumată și trudită, ca să ne întărească credința mântuirii.

Viersul troparului răsună duios, cuprinzând în vorbele lui taina Fecioarei care ne-a adus mântuirea: „Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac: Fiul lui Dumnezeu fiu al Fecioarei se face și Gavril binevestește harul...”

Pe aripile cântării gândurile pornesc spre Nazaretul Galileii, unde îngerul Domnului, Gavril, la plinirea vremii, s'a coborât din ceruri s'aducă „vestea cea bună” a mântuirii noastre blândeii Fecioare Maria: „Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine... Iată, vei naște fiu și-l vei chema Isus...”

Dar Fecioara, care și-a închinat toată vieța lui Dumnezeu, rămâne nedumerită: „Cum se poate aceasta, când eu nu cunosc bărbat?”. Arhanghelul o liniștește, explicându-i minunea: „Darul Domnului va fi peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea și cel născut din tine se va chema Fiul lui Dumnezeu”.

O cutremurare o cuprinde pe Fecioara Maria. Prin fața ochilor sufletului îi trec icoanele din vieța Celui ce va fi Fiul ei: nașterea, fuga în Egipt, patimile, moartea... Dar Dumnezeu așa vrea și cu glas duios răspunde îngerului care așteaptă: „Iată roaba Domnului, fle mie după cuvântul tău...”

Fle, — iată cuvântul care ne-a adus mântuirea, iată cuvântul prin care Fecioara ne-a dat pe Isus și a devenit Măicuța duioasă a sufletelor noastre! De atunci istoria și vieța zbuciumatei omeniri se razimă încrezătoare în bunătatea, grija și dragostea ei. Căci Dumnezeu a pus-o *vistiernică* peste eomorile cerului și *advocatul* nostru înaintea

tronului dumnezeesc. Și cu un astfel de vistiernic vom fi asigurați de orice avem nevoie pentru mântuirea sufletelor; cu un astfel de avocat vom câștiga orice cauză.

Calea spre Dumnezeu e grea, mai ales când între noi și El plutesc norii fărădelegilor noastre. Când însă calea noastră spre Dumnezeu trece prin inima „Măicuței Precurate”, va fi ușoară și sigură. Căci în inima aceea preasfântă sufletele noastre se vor curăți, în dragostea ei de Măicuță ne vom schimba și duși de ea Dumnezeu ne va primi „Prin Maria la Isus”. Aceasta e calea mântuirii noastre: Maria. Urmând-o, nu vom rătăci; rugând-o, nu vom spera; cu sprijinul ei nu vom cădea; sub conducerea ei nu ne vom teme. Cu ea și prin ea ne vom mântui.

— Aceasta e învățătura Bunavestirii!

Simion I. Crișanu

Care este cea mai mare greșală a părinților

În numărul trecut v'am arătat, dragi părinți, cum și-a scos din păcate o mamă copilul și cum a ajutat-o Maica Sfântă, fiindcă i-a cerut ajutorul ei, în lacrimi și rugăciuni fierbinți.

Aci vreau să vă arăt pe o altă mamă, care, în dragostea ei mare, i-a permis copilului ei toate și cum l-a dus la spânzurătoare.

Un tânăr de 17—18 ani a fost judecat la spânzurătoare, pentru multele lui fărădelegi. Înainte de ce l-ar fi spânzurat, l-au întrebat, care i-ar fi ultima lui dorință? El a cerut, să aducă pe mama sa, pentru a-și lua rămas bun dela ea. Judecătorii i-au împlinit cererea.

În ziua următoare era adunată lume multă, la locul de osândă. Tânărul osândit se afla sub spânzurătoare. Deodată vin niște soldați, aducând o femeie necăjită, care plângea în sughituri. Era mama nenorocitului.

Ajunsa sub spânzurătoare, copilul se apleacă la ea și-i mușcă urechea. Mama urlă de durere, iar oamenii adunați vreau să tăbărescă asupra copilului-diavol, pentru a-l călca în picioare.

Tânărul cere să fie ascultat, și zice: „Iubiți ascultători și în special voi mame, vă

rog, să luați seama la ce vă voi spune. Vă mirați, și cu drept cuvânt, că i-am mușcat urechea mamei. Aceasta mamă m'a adus aci la spânzurătoare. Și iată cum: Eram un copil isteț și zburdalnic. Mama era fericită că are o astfel de odraslă. Când am început să fac lucruri rele, nu m'a tras de urechi și nu m'a pedepsit. *Mi-a permis toate.* Pe măsură ce creșteam, creșteau și fărădelegile ce le făceam, până ce am ajuns unde mă vedeți; și acum îmi primesc pedeapsa binemeritată. Dacă mama m'ar fi pedepsit dela început, azi eram și eu între D-voastră și puteam spăra a ajunge în rândul celor fericiți. Dar așa...!” Și nenorocitul copil n'a putut continua, înecându-l plânsul.

Iubiți părinți, cred că n'ar dori nimenea dintre noi să ajungă să-și vadă copilul judecat la moarte. Dumnezeu să ne și ferească de aceasta.

Copiii ne sunt dați de Dumnezeu ca să-i creștem și să-i conducem în așa fel, ca să ajungă locuitorii Raiului.

Vai de aceia dintre noi, cari nu vom putea da seama de copiii noștri, la Judecată, când li va cere în seamă Creatorul și, drept pedeapsă, ni se va citi sentința: „Duceți-vă dela Mine, blestemaților, în focul cel de veți, care a fost gătit diavolului și slujitorilor-lui!”

Se pune întrebarea: Ce să facem?

Dragilor mei, Bunul Dumnezeu ne-a dat minte și putere de a cugeta, ca să putem cunoaște răul și binele.

În dragostea Lui nemărginită, ne-a dat și 10 porunci, pentru a ne înlesni drumul ce duce la fericire.

Raiul este ca o cetate, care trebuie să o ocupăm, nu cu tunuri, cum se face în război, ci cu rugăciuni și fapte bune.

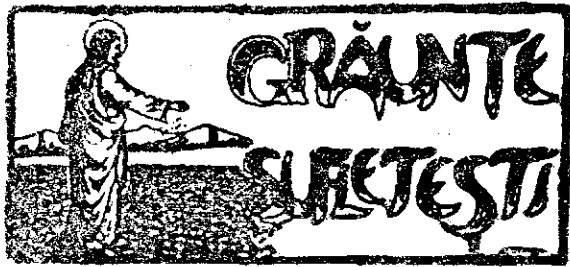
În război, când un neam se simte că dușmanul este mai tare, cere ajutor dela alții.

Noi suntem în război cu dușmanul sufletelor noastre, diavolul, și este mai tare ca și noi. Trebuie deci să cerem ajutor dela Acela, care este mai tare decât diavolul, și acela este Isus. Ne-a îndemnat și El, să-I cerem ajutorul, când a zis: „Veniți la Mine toți ce osteniți și însărcinați, și Eu vă voi odihni pe voi!”

Dacă, însă, ne vom astupa urechile și nu vrem să auzim cuvintele ce ne cheamă, vom primi pedeapsa meritată, căci Dumnezeu este Dreptatea însăși.

Să ne folosim de timpul, cât mai suntem pe pământ!

Vasile Văleanu
învățător director — Blaj

Cum să postim?

Prin post înțelegem două feluri de cazne, sau infrângeri. Una asupra trupului, prin reținerea dela anumite mâncări, iar a doua asupra sufletului, constătătoare din năzuința trează de a potoli și chiar de a desrădăcina din sufletul nostru haita pornirilor rele. Decredinciosul care mănă numai pâne și apă, dar nu caută să se lapede și de chemările Satanei ca: lăudăroșia, fărnicia, hoția, minciuna, gustul spre curvie, înșelătoria, ura viclenia, sudalma, nerăbdarea, ca și celelalte surate spurcate, și totuși crede că postește, se înșeală amar. Deoarece, toate rugăciunile pe cari le-ai zice hrănit numai cu pâne și apă, fără a căuta să-mi spăl și inima de toate spurcăciunile, ca să nu rămână nici una, rugăciunile, zic, nu vor fi ascultate. Prin urmare, cu infrânarea dela bucate să împreună și infrânarea dela păcate. Altfel, ce zidește trupul, strică păcatul. Sau ce folos de cazemată construită, dacă nu veghezi la intrarea bolșevicului, sau a Diavolului? În timpul a-junului de 40 zile, Mântuitorul, la toate trei ispitele a răspuns: „Piei Satană!”

În sufletul nostru deosebim două părți: partea superioară, care e mintea, și partea inferioară, din care fac parte poftele sau plăcerile simțurilor. Însă de păcatul strămoșesc, mintea era suverană adevărată stăpână deplină peste pofte, asemenea stăpânului peste slugă. În care orânduire plăcerile simțurilor stăteau sub călcău.

Prin păcatul strămoșesc, când mintea s'a răsculat împotriva Stăpânului, s'au răsculat și poftele împotriva minții, precum se răsvătesc până astăzi într'unul fiecare. În toate aceste cazuri, datorința noastră este, ca mintea să se străduiască din răspuțeri, pentruca să

rămână tot ea stăpână peste pofte. Dacă reușește omul, e răsplătit de Dumnezeu cu liniște sufletească, cu pace și dreptate. Care pace sufletească vedem că se câștigă prin războiu cu noi înșine, frontul fiind mintea noastră împotriva patimilor noastre. Acest fel de izbândă este cea mai înaltă înțelepciune pentru om, recunoscută și de filozofii vechi păgâni, precum e cântată și de poet: „Frumos e omul, Doamne, când mintea e regină” Iată dară, care este coroana de regină a postului sufletească, mai de preț de o mie de ori decât cel trupească, căci nu atât ce intră, cât ce iese din gură, spurcă pe om, spune Sf. Scriptură.

Dacă însă în lupta cu noi înșine înving poftele, atunci e jale. Pentrucă patimile tulbură judecata sănătoasă a minții, precum apoi nimicește și puterea voinței noastre de a lua hotăriri în spre bine. Lucru ce-l vedem cu scârbă la mârșoși, la furtoși, la pătimiși, la destrăbălași, cari întrebați, de ce-au făcut cutare negliobie, îți răspund că erau ieșiți din minți. Cu alte cuvinte mintea le era sub călcăiul patimilor. Dacă în timpul postului ne vom infrânge pornirile ticăloase, judecata noastră îndată va avea vederi luminoase, în cunoașterea binelui, în căutarea adevărului și în împărțirea dreptății, într-o mintea ca regină aprinde în voință hotărârea, de a săvârși binele, ca mierea albănele. Inima se va curăți de toate murdăriile, ca prin minune. Astfel că una dintre fericiri, și anume: „Fericiri cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu!”, o vom trăi și noi alături și de cele spuse în rândurile Scripturii ce urmează: „mai bun este omul cel mult răbdător, decât cel tare și acel ce-și stăpânește mânia mai bun este, decât cel ce ia cetate întărită!”

După ce ne-am oprit dela cele rele, mai trebuie să facem și binele față de deapropoșele, din cea mai curată dragoste, care dragoste foarte interesantă în felul ei e temelia Legii Nouă. E curiosă din motivul că cu cât vom dăruia mai multă oropsiților, cu atât vom câștiga alta și încă insuțit zice Isus, și cu cât vom fi mai sgârșiciți în a o cheltui, sau că nu vom da de loc cu atât vom pierde-o și pe cea puțină câtă am mai

avut, eventual vom câștiga ură berechet. Reține că numai binele ce privește mântuirea sufletului nostru și al deapropoșelui ni-l prețuim Domnul. Pentru care pricină Sf. Ier. Gură de Aur ne și spune: „să dai întreaga avere a săracilor, să muncești trupul în posturi și ajunuri, să faci orașe și lumi, să mori martir, toate acestea imbucură mai puțin inima lui Isus, decât bunătatea arătată unui suflet ca să-l mântuiești!”

Iată dară, care este postul sufletului, care este calea ad-văratei pocăințe, precum și care este calapodul după care trebuie să postim chiar toată viața!

Păr. Octavian Fulicea

Cuvântul Papei

Duminecă 12 Martie, cu ocazia împlinirii alor 5 ani dela încoronarea sa de papa, Pius XII, a vorbit la postul de Radio Vatican.

Vicarul Domnului a vorbit cu glasul sfârșiat de durere pentru nenorocirea care s'a abătut asupra lumii încleștată în hora nemiloasă a morții și pe care el o simte mai tare ca oricine. A arătat, cât a făcut și cum a stăruit pe lângă toți potențaii lumii ca să înlăture războiul, dar n'a putut. A căutat atunci să micșoreze cel puțin urmările războiului, intervenind pe la cei în războiu să fie cruțate orașele neapărate, femeile, bătrânii și copiii. Dar totul a fost zadarnic. Până și orașul sfânt Roma și Vaticanul au fost atacate și bombardate, deși Roma nu este un oraș italian ci un oraș al lumii întregi, un oraș al culturii și al civilizației, orașul creștinătății.

În continuare, Sf. Părinte a arătat lipsa de a se ajunge la o pace dreaptă și cinstită, care pentru viitor să înlăture blestemul și pacostea războiului.

Terminând cuvântarea, Papa a binecuvântat pe credincioșii creștini.

Un pansament la timp face cât un întreg satoriu. Țineți în casă pentru eventualitatea unui bombardament o trusă cu medicamente.

FOIȚA

„UNIRII POPORULUI”

Lelea Irină a Danului

Avea dumnișale se mărginea la câteva găini pe care le ținea într'un cotreț lângă casă, unde, în câte-o noapte fără lună, le căta Petăru' Vilmii cu alți handralăi din sat. Lelea Irină îi știa și-i ierta; le bătea uneori nasul cu rușinea... Găinile mâncau bine, dar oua și mai bine. Ouăle aveau preț bun pe la jidovii dela Șarmășel. Ouăle la jidovi și puți la sfârșari. Bani îi puneau Lelea Irină în ladă, de unde-i scotea numai când avea nevoie. Și nevoie avea cam rar. Primăvara era nevoia mai mare, când trebuia să-și cumpere sămânță de sămănat în iugărașul din dosul Cabdicului. Câteva litruțe de grâu și câteva de cucuruz... Vreun om mai cu tragere de inimă îl scărșăna — lucru care nu rămânea nerăsplătit. Apoi de lucrat și-l lucra singură toată vara, bătrânește. Pleca de-acasă de dimineață și-ajungea pe la prânz. De acolo pornea pe la ojină și-ajungea pe'nserate acasă. Drumul era lung și drumețul bătrân. Cu toate acestea atâtea bucate câte-i trebuiau unei muieri bătrâne, avea. Putea să-și țină găinile și să-și îngărase un purceluș de ucis...

Cu lemnele sta rău, ca și alți oameni din sat și ca toți oamenii de pe Câmpie. Dar iarna Lelea Irina nu sta pe-acasă. Muierile aveau de tors, de țesut, de nevedit și dumneai era când la Popa, când la Vieiu, când la Ileana lui Ștefan, când la Palaghia D acului. Avea căldură, căpăta mâncare și făgăduința unei zile de plug la primăvară, pe care însă de cele mai multe ori gazdele o uitau. Și Lelea Irină îi ierta cu bunăvoință...

A venit însă iarna de cumplită sărăcie a anului 1942. Bucatele erau rare și se găseau numai în hambarele gazdelor, care le vindeau așa de scump încât îl frigeau cucuruzii în spate pe bietul cumpărător aducându-i. Dar ce nu faci când cere gura?...

Lelea Irină s'a văzut nevoită să-și vândă din găini ca să-și cumpere cucuruz. A mai vândut și unele valuri de pânză din ladă, pânză ținută pentru comandarea ei, la care se gândea. A bătut și dumneai tina'n Silvaș la Todica, de unde de două ori a venit cu sacul subsuoară, ca mulți alții, cărora n'a vrut sgârșitul gazdă să le dea. Numai a treia oară s'a ales cu-o jumătate de litru de cucuruz, pentru care a desnodat, cu lacrimi în ochi, patru sute de lei din colțul năfrămii. Cucuruzii îi rășnea la rășnița Floarii lui Vasile a Norocului, că-i mai ușurică și-o mai ajută și Măriuca ori Iosub, că-s copii buni.

Cismele s'au spart și-au început să ia

apă, de-a trebuit să le dea Arcingeanului, să le cărpocească și să le pună talpa de lemn, că-i meșter în d'estea. Că talpă bună nu este de-unde cumpăra și chiar dacă este, apoi Lelea Irină n'are modru. Pentru cisme a desnodat câteva sute din năframă, că'n ladă nu mai era nimic... Bani îi aia numa' mai ieri îi căpătase dela Preuteasa — Dumnezo s'o ție, că tare-i bună și frumoasă — pentru țesutul a nu știu câți coți de pânză lată, suveicată și în două ițe.

Mi-se plângea Lelea Irină astă-vară, întâlnindu-o iar cu olița albă în mână, desculță, pământie și gujdită mai tare ca Gugulea din casa Bercheșanului, peste care s'a prăvălit mina din Petroșeni.

— Mai trăiești tri sute de ani, lele Irină? Încercai eu gluma cea veche.

Dar Lelea Irină a zămbit târziu de data asta și mi-a părut rău la urmă c'am întreat-o.

— Nu știu, domnișorule dragă. Cum a vrea Dumnezo și cum o fi scrisa. Da' nu știu că prea mă'neacă o tusă sacă în ciept... Și-a slabă și nu mai văd bine... și-așa!...

M'am dus la vie, mi-am umplut chipul și buzunarele cu struguri, prune, mere și câteva porodici copii pe care i-am dus. Mă privi blând și rourat, apucându-mi mâna să mi-o sărute.

— Dumnezo-ți dee bine, domnișorule!

Buna Vestire

A venit vestea cea bună
Cu îngerii împreună
Cu Gavril îngerul blând,
Și la Maria mergând.
Nu s'a dus la ortăcare,
La fată de boier mare,
Nici la fată de împărat,
Că n'a fost de sus lăsat;
Ci s'a dus în templul mare,
La o fată oarecare,
La o fată curată,
Unică, nevinovată,
La Maria, nume mare,
Care atunci din întâmplare
Cu Iosif s'a logodit.
Și lată pe neașteptate
Îngerul la use bate,
Și Maria cum e a
În rugăciuni petrecea
Puținel se învâlmănia
Că într'acoi cineva.
Îngerul dac' a intrat
Pe ea o a îmbărbătat:
„Bucură-te, tu Marie,
Tu curată pe veci
Și ești cu dar d'ruată
Și de Dumnezeu tubită
Și Domnul este cu tine;
De acum vei ști prea bine,
Că-ți f' binecuvântată
Între mulți toate odată.
Marie, nume frumos,
Tu vei naște pe Cristos".
Iar Maria s'a sculat
Și din gur' a cuvântat:
„Dar se poate" — s'a mirat —
„Că eu nu cunosc barbat".
Și atunci Gavril a zis:
„Chiar Dumnezeu ți a promis
Că să-ți naști pe fiul sfânt
La popoare pe pământ.
Măca lui Isus vei fi,
Spiritu Sfânt te va umbri".
Iar Maria umilită
A stat puțin cam gândită
Și îndată a primit
Îngerul ce i-a vestit.
Venit cu toți, să mărturisă
Și cu drag să o cinșim
Pe Fecioara Precurată,
Sfântă și nevinovată!

ALEXANDRU PÎNTEA
jăran din comuna Fănațe
jud. Cluj - Turda

Cântec și strigături

Strigă badea la fereastă:
„Dormi mândruța mea din casă".
„Nu dorm, nu dorm bade-al meu,
Că nu pot de dorul tău".
„Scoală măndro, de-mi dă apă!"
„Dar nu pot, că sunt bolnavă.
Du-te badio la fântână
C'acolo-i găleata plină,
Cu paharu lângă ea
Scoasă de mânăta mea,
Și bea, badeo, cât îi vrea".

Bădița care mi-e drag
Nu face tină pe prag,
Dar bădița ce i urit
Face-o tină până'n gât.

Du-te, bade, ducă-te
Dorul meu ajungă-te,
La cină punându-te
Seara desculțându-te,
Tu aminte să-ți aduci
De-a mele cuvinte dulci.

De cine mi-e dor și milă
Dusu-i în țară străină.
De cine mi-e dor și sete
Eu-s aici, el nu mă vede.

Dragu-mi bădița băl
Cu puțină apă-l spăl.
Iar badea negru și smolit
Trebue rău opărit
Soponul necântărit

De-ar fi mândra ca bradu
Dacă nu îi bun capu.
De-ar fi dela brad în sus
Dacă nu-i minte de-ajuns

Măndro, ochișorii tăi
Plătesc cât și patru boi
Ochi și spâncenele
Cât ceru cu stelele.

Mândra la gât cu mărgelile
Și cu buze subțirele,
Mândra cu cerceii lungi
Și buzele îi sunt dulci

Uitați-vă feciori bine
Că și a mea mândră vine,
Ș'asa vine de gătată
Ca o boghe negreblată.

Du-te bade duce-te-ai
Unde o sta apa să stai,
Nici aco o să nu stai
Să mai meri v'o nouă ai
Nouă ai pe nouă cai
Căii să ți i ostene ți
Ca mine să nu-ți găsești
Nici pe față, nici pe dos,
Nici la port așa frumos,
Nici la față, nici la stat,
Nici la port așa gătat

Culese din com. Vaidacuta de
DUMITRU TEOFIL

Poezii populare

Măi bădiță, ochii tăi
I-a uns maică-ta cu clei
Să mi pun capul după ei.
Bad țo, buzele tale,
Le-a uns maică-ta cu miere
Să-mi pun capul după ele.

Bade, de dușmane multe,
Nu mai pot eși din curte.
Câte coice-s la pălan
Atâta dușmane am.
Scoate, drace, cuiele
Și le-astupă gurile.

Măi bădiță, puțule,
Nu crede în ciunșile
Ce le fac vecinele.
Ele zic, focu le bată,
Numai ca să ne despartă.

Tu-ai gândit, bade, și crezi
În oglindă când te vezi,
Că nu-i fecior să te 'ntreacă
Nici fată să nu te placă.
Tu, Bade, te-ai loșelat,
Oă mai sunt ca tine 'n sat.
Și mai sunt și s'or mai face,
Eu iubesc pe cinc-mi place.

Cine dracu a mai văzut
Floare 'ntlorită de ieri,
Și o drăgoță la doi veri.
Floare 'ntlorită de azi
Și-o drăgoță la doi frați?

Firicel de iarbă neagră
Crezi-mă maica mea dragă,

Că, câte rele-s pe lume,
Toate vin la mine-aname?
Câte rele-s pe pământ,
Toate vin la min' pe rând?

Bădița, când vei veni,
Hai prin fundul grădinii,
Că pe cale-s bolovani
Nu poți veni de dojmăni,
Că dojmanii mult ar da
Să ne strice dragostea.
Și dojmanul multe zice
Dragostea noastră s'o strice,
Dragostea noastră cu dor
Și n'o stric' așa ușor.
Și dragostea-i înlocată
N'o stică ei niciodată.

Frunză verde de scăiete
Îi scrișă de două fete,
Frunză verde de pe tău
Ușa-i Iudifra Dolău.
Foaie verde măgheran
Ușa e Floare Georgean.
Foaie verde ca scumpia
Santem din comuna Bia.

Din straița cu glumele

Zestrea soacrei

Păcală: Ce ești așa necăjit, prietene?
Mă mir, fiindcă ieri spuneai că ai dat peste
un noroc mare și când colo în loc ca să te
bucuri, pari tare posomorit...

Tândală: Ieri am fost vesel, pentru că
mi-a murit soacra. Credeam că am scăpat de
melița ei...

Păcală: Și ce s'a întâmplat? La vreme a
înviat?

Tândă: N'a înviat, dar melița aia bătută
de Dumnezeu a lăsat-o zestre nevastei-mi.
Despre testamentul ei am aflat abia azi di-
mineață, când mi-a spus nevasta:

— Iată ce mi-a zis mama pe patul morții:
„În viață să te porți ca mine și n'ai să ajungi
rău". Vorba românului, am scăpat de dracu
și am dat de ghiavolu.

Intre prieteni

- Vezi tu omul ăla gras de acolo?
- Da, îl văd, dar de ce întrebi?
- Ala a nenorocit șase feciori.
- Cum așa?
- A măritat șase fete.

Minte copilărească

Ionel: Tată, e adevărat că bivoliții urăsc
culoarea roșie?

Tatăl: Da, dragul meu. Oamenii cari au
bivoliți se feres: să poarte haine roșii.

Ionel: Mă mir ce curajoasă e mama. Se
face în fiecare zi cu roșu pe buze și nu se
teme că o împunge bivoliții lui nenea Gheorghe,
când se reintorc sara din ciurdă.

Îi place și carnea...

Țiganul, fiind invitat de nașul său la
masă, în timp ce mânca, alegea numai carnea
din zamă. Văzând românul aceasta, îi spuse:
— Fiule, ia și mâncăcă și zamă, că din
mila Domnului este destulă.

Faraonul răspunse mulțumit de invitația
românului:

— Lasă, nașule, căci mie-mi place și
carnea, țucate-ași.

Germania nu poate fi nimic cită prin bombardamente

Generalul March, șeful de stat major al forțelor americane din războiul 1914—1918, a făcut o declarație despre situația războiului de astăzi. Intre altele, d-a-a declarat, că Germania nu poate fi bătută numai prin bombardamente. Părerea sa este că Germania trebuie atacată pe uscat, cu forțe puternice. Astfel el propune să se facă o debarcare peste canalul Măne.ii.

În urma celor declarate de distinsul ofițer american, se pare, că aliații vor face pregătiri și mai mari în vederea pregătirii celui de al doilea front cu românii.

Dacă nu se va găta războiul în anul acesta, se vor face schimbări în guvernul englez

Știrile venite din Londra arată, că poporul englez s'a săturat de război și că ar dori să se facă pace. Englezii încep să își piardă încrederea în Churchill, care continuă să facă pregătiri în vederea continuării războiului.

Deputatul englez Belinger a spus într-o dezbateră a Camerii Comunilor: „Până când mai crede Churchill că poporul britanic va duce războiul cu el? Churchill să nu-și închipuie că poporul britanic se declară mulțumit cu încetinirea lucrurilor din Italia. El va tăcea și nu va spune nimic, dând urmare liniștit dispozițiilor sale. Dacă va veni timpul când poporul britanic nu va mai vedea nici un mijloc ca războiul din Europa să se termine încă în cursul acestui an, atunci pentru Churchill și prietenii săi vor veni un șir întreg de algeri suplimentare neîmbucurătoare în Camera Comunilor”.

Un alt deputat, d. Stokes, după ce a arătat că Churchill duce tratative secrete pe cari nu vrea să le împărtășească poporului, a mai spus primul ministru englez, cu toate că încă nu s'a terminat războiul acesta, au început deja pregătirile pentru un alt război pe care are de gând să-l facă mai târziu. Știrea aceasta a făcut vâlvă mare în întreaga Anglia.

Războiul aerian

În săptămâna trecută, aviația germană a bombardat Londra și orașul italian Neapole. La atacuri au luat parte sute de avioane germane de bombardament.

Serviciul internațional de informațiuni anunță, că bombardamentul dat contra Londrei este unul dintre cele mai mari din câte a suferit capitala Angliei până acum. Atacul s'a dat noaptea. S'au aruncat bombe incendiare, cari au dat naștere la o mulțime de focuri. Bombardamentul s'a făcut în timp ce bombele luminau terenul.

La Neapole, s'a bombardat portul și instalațiile navale din port. Au suferit stricăciuni depozitele de alimente anglo-americane.

Avioanele engleze și americane, cari

au atacat Germania, au purtat lupte îndârjite cu apărarea germană. Cu toate că timpul era foarte neprielnic — după știrile germane — nu s'au făcut pagube însemnate.

Aliații vor face o nouă conferință?

Se află din Stockholm, că Rusia, Anglia și Statele Unite vor ține o nouă conferință. După o știre americană, aliații în noua întrevvedere vor discuta condițiile în cari s'ar putea încheia un armistițiu.

Până acum nu se cunosc condițiile de pace ale aliaților. Cererile politice din întreaga lume așteaptă să vadă cari sunt cererile celor trei puteri europene.

S'a sărbătorit reunirea Boemiei și Moraviei cu Reichul

S'au împlinit 5 ani dela reunirea Boemiei și Moraviei cu Reichul. Cu prilejul acesta Fuehrerul Hitler a trimis o scrisoare d-lui Hacha, președintele statului ceh. Conducătorul Germaniei, după ce în cuvinte frumoase aduce laudă conducătorilor statului ceh, care au știut să organizeze noul protectorat al cehilor, face urări de bine pentru propășirea poporului ceh.

D. Hacha a răspuns Fuehrerului tot printr'o scrisoare pe care o încheie astfel: „Rog pe Excelența Voastră să primească cele mai sincere mulțumiri nu numai dela mine, dar și dela poporul meu care Vă cere sprijinul și în viitor”.

Războiul Japoniei

În răsăritul îndepărtat se dau lupte grele între armatele japoneze și cele anglo-americane.

Săptămâna trecută, în Birmania (o țară în Asia) s'au dat bătălii foarte crâncene. După câteva zile de luptă, artileria engleză, care a atacat cu puteri mari, a fost nimicită aproape în întregime. Trupele engleze cari au mai scăpat se retrag din Birmania, în timp ce artileria japoneză atacă drumurile sale de retragere.

Divizia 81 anglo-americană, este pe cale de a fi încercuită.

Un general rus cere cel de al doilea front

În vremea din urmă Rușii au avut pierderi mari pe toate fronturile. Pentru a li-se ușura situația grea în care se află, un general rus ar dori ca aliații să deschidă un front nou în partea de sfîșit a Europei.

O telegramă din Stockholm anunță, că generalul de divizie sovietic Gal.ktorov într'o vorbire a cerut englezilor să deschidă cât mai curând noul front european pe care l-au făgăduit în conferința ținută la Teheran. Acest ofițer superior rus este nemulțumit de măsurile luate de Anglia, care caută să prelungească războiul, fără să se gândească la

pierderile și luptele grele pe cari le poartă Rușii cu trupele germane.

Războiul cu Rusia

Intre mlaștinile Pripetului și capul de pod Nicolaev, Rușii continuă să atace cu puteri însemnate.

În regiunea Vinița situația este ne-schimbată. Atacurile rusești au fost respinse sau oprite prin contra-atacuri.

Partea de mijloc a Bugului, în câteva puncte a fost străpunsă de trupele sovietice, cari au reușit să treacă pe malul drept al fluviului.

La miazăzi-sfîșit de Chirovograd, Rușii au ocupat localitățile: Rivno, Bobrinsk și Minailovca, cari au fost părăsite de germani. O coloană blindată sovietică înaintează spre Pervomaisk.

În Ucraina, dealungul Bugului, se dau lupte crâncene Germanii prin contra-atacuri caută să resoingă trupele sovietice, cari au trecut fluviul.

Atacurile rusești dela capul de pod Kerci au fost respinse.

Atacul sovietic dat la Nicolaev s'a prăbușit cu pierderi mari pentru ruși.

Astăzi frontul rusec are o lungime cam de 800 km.

Războiul din Italia

Armata 5-a americană formată din indieni și francezi a ocupat orașul Cassino, de unde au fost isgoniți de formațiunile parașutiștilor germani.

La Nettuno, avioanele de bombardament germane în urma bombardamentelor date au produs stricăciuni mai multor vapoare de transport și unui distrugător care se găsea în port.

Pe celelalte părți ale frontului italian s'au dat lupte schimbătoare.

Rusia a recunoscut guvernul lui Badoglio

O telegramă din Geneva aduce știrea, că Rusia a recunoscut guvernul lui Badoglio. De acum înainte Rusia și Italia regelui Emanuel vor avea reprezentanți una în guvernul celeilalte.

Această știre a mirat mult Statele Unite; Stalin recunoaște guvernul italian, când se vorbește mai mult despre plecarea lui Badoglio dela conducerea Italiei ocupată de eng-ezi. Uniunea Sovietică se bucură că a găsit un stat nou pe care poate să-l bolșevizeze.

Știri scurte politice

Unele țări neutre au răspândit știrea că Stalin ar fi murit. În Germania știrile acestea sunt socotite a fi numai niște șvonuri pentru a înșela lumea.

Cu prilejul sărbătoarei naționale a Slovaciei, Fuehrerul Adolf Hitler a trimis o telegramă de felicitare d-lui Tiso, președintele statului slovac.

În partea de sfîșit a istmului Aunus, trupele finlandeze au respins mai multe atacuri sovietice.

D-l Churchill a declarat în Camera Comunilor că a sosit vremea, să se ia măsuri contra Irlandei de miazăzi, fiindcă acest stat a început să fie periculos pentru aliați.

Rusia a hotărît să trimită în Italia un ambasador, pentru a o reprezenta pe lângă guvernul lui Badoglio.

Parlamentarii englezi au invitat o delegație a deputaților americani, pentru a vizita Anglia.

Cururile politice din țările neutre cred că tratativele finlando-sovietice nu vor ajunge la nici un rezultat, pentru că finlandezii sunt hotărîți să continue lupta pentru a-și apăra independența.

Cu ocazia împlinirii a 5 ani dela înființarea statului slovac, dl Dr. Tiso, președintele statului, a dat un decret de amnistie pentru toate faptele făcute împotriva statului și a siguranței statului.

În luna Februarie Statele Unite au cheltuit cu înarmarea 808 milioane dolari.

Granițele viitoare ale Poloniei încă nu s'au putut stabili. Tratativele polono-sovietice continuă.

NU UITAȚI

că cei mai mulți dintre acuzații procesului memorandului au fost români uniți! E aceasta o mare mândrie a Bisericii noastre.

5 ani dela încoronarea Papei Pius VII împlinindu-se Duminecă în 12 Martie, I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu a slujit o liturghie arhierescă, la care a cântat corul mixt al celor două școli normale. A predicat Păr. profesor Dr. Simion Crișan colaboratorul nostru, arătând cât bine au făcut Papii în cursul veacurilor neamului românesc. S'a cântat apoi imnul papal, iar I. P. S. a trimis o telegramă de felicitare nunțului apostolic dela București.

Am văzut „Tribuna Ardealului” și „Săptămâna”, aceste două ziare românești dela frații noștri de dincolo de hotarul nedrept. Le-am văzut, ceea ce e o întâmplare rară, că anul acesta sunt cele dintâi numere pe cari le-am văzut și le-am primit, atât de rar le lasă ungerii să le vedem. Dar, nădăduim, că va fi mai și altfel.

Noul ajutor de primar al Blajului este dl Dr. Virgil Fulicea profesor la Școala Normală de băieți din Blaj. Instalarea i-s'a făcut Dumineca trecută.

Glasul Bihorului se numește noul ziar ce apare la Beiuș, începând cu ziua de 12 Martie 1944, și care făgăduiește, să lucreze cu toată însuflețirea pentru închegarea granițelor sfărâmate. Bunul Dumnezeu să-i ajute!

Buletinul Parohiilor Române-Unite din București și-a mărit cuprinsul și și-a câștigat prețioși, colaboratori și anume pe Păr. Vladimir I. Ghika, pe dnii Horia H. Cosmovici, Coriolan Gheție și pe Păr. Ioan Lelutiu. Numărul din Martie care se află pe masa noastră de scris se prezintă foarte bine și în el se vorbește despre slințenie. Ne bucurăm de mărirea și îmbunătățirea acestei reviste.

Foc groaznic în Chili. Vine vestea că în Chili (America) un foc groaznic a distrus 50 de ferme, un mare număr de animale și mii de hectare de păduri. Trei persoane și-au pierdut viața, iar cinci au fost grav rănite.

O italiancă a născut 5 copii gemeni. Soția italianului Dillgente din Belgrano (Argentina) a născut 5 copii gemeni, trei fete și doi feciori. Atât mama cât și copiii sunt sănătoși. Interesant e că mama celor 5 gemeni, a mai dat naștere, înainte, încă la trei gemeni. Și când te gândești, că atâtea așa zise mame, mai rele ca bestiiile, își omoară copiii!

Scad nașterile în Statele Unite. Warren din Statele Unite a ținut o conferință la Boston arătând primejdia, care apasă asupra Statelor Unite din cauza scăderii nașterilor. El a arătat că pacostea feririi de copii se întinde mereu și la sate. La orașe 30 la sută dintre femei n'au copii, iar 20 la sută au numai câte un copil. Oare la noi cum stau lucrurile? De bună seama mai rău.

Roma din nou atacată. Cetatea Eternă a fost din nou bombardată de nord-americani. Au fost mari distrugerii în cartierul Prenestina unde locuiesc foarte mulți muncitori. N'a fost cruțat nici cimitirul central. Sărmanii morți, nici ei nu sunt lăsați în pace. Au mai fost lovite în plin o clinică, un internat și o casă de călugărițe. Până acuma nu se știe exact numărul morților. Ođinioară, la glasul Papei, și sălbătecul Atila a cruțat Roma de prăpăd. Cei de azi parcă sunt mai sălbatici; distrug până și cimitirile!

A murit un dușman al nostru. În ultimul bombardament asupra Romei, a murit Virginio Gayda, fost redactor al ziarului italian „Giornale D'Italia”. Omul acesta a scris mereu în ziarul său împotriva noastră, apărând și susținând drepturile Ungariei asupra Ardealului. Credem că acuma bunul Dumnezeu îi va fi arătat adevărul. Dumnezeu nu bate cu băta!

Capitala Bulgariei bombardată. În noaptea de 15 spre 16 Martie, avioanele anglo-americane au bombardat din nou Sofia. Au fost cauzate mari pagube la clădirile publice și la monumente. Multe locuințe au fost distruse și multe persoane omorite.

Și-a bătut mama. Alexandru Stancu din comuna Trochești, județul Dolj, a fost condamnat la un an închisoare, fiindcă și-a bătut mama. Multe se mai întâmplă în lumea asta. Să nu ne mirăm de loc dacă Dumnezeu din când în când ne mai trimite și câte o pedeapsă.

Ajutor la gazetă am primit dela următorii abonați ai noștri: Ioan Sărbescu cantor Sănicolaul-Mare Lei 100. Borșa Iacob Șincal-Fănațe Lei 100. Vida Simion Ploești Lei 300. Adrian Octavian Pușcău Zlatna Lei 100. Ilie Cristea Vinga Lei 100, Ioan Stanca Alma Lei 100. Le mulțumim din inimă. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înmuit.

Diamantul din măsea. Nu de mult a murit la Paris o doamnă mare ajunsă în mare sărăcie. Zilele din urmă și le-a petrecut retrasă într-o singură cameră și îngrijită de servitoarea ei credincioasă. Înainte de moarte i-a spus servitoarei că testamentul să-l deschidă imediat după moarte. Notarul public a și desfăcut testamentul, care o declară pe servitoare, ca singura moștenitoare a sa. În testament apoi a obligat-o pe servitoare, ca imediat după moarte să-i scoată măseaua

plombată de din jos. Foarte cu greu s'a aflat un dentist care i-a scos măseaua. Când cele ce să vezi? În măseauă se afla un diamant de mare preț, pe urma căruia servitoarea a devenit dintr'una foarte bogată.

Pagubele bombardamentului anglo-american asupra Romei. Se anunță din Roma că ultimul atac aerian anglo-american a fost groaznic. Până la miezul nopții de 7-8 Martie au fost scoase de sub ruinele caselor mai mult de 1000 de persoane. Totodată a fost complet distrusă biserica Sf. Ieronim și o parte din azilul copiilor părăsiți.

Moare în urma unui avort. Femeia Dumitra Pălăngeanu din București și-a procurat singură un avort. În stare gravă a fost transportată la spital, unde în chinuri mari a încetat din viață. Dumnezeu nu bate cu băta! Din pățania ei pot învăța toate mamele criminale.

Parastas pentru Gheorghe Barițiu. Dumineca trecută s'a oficiat în București, la biserica Albă din calea Victoriei, un parastas pentru marele luptător ardelean Gheorghe Barițiu și pentru foștii conducători ai „Gazetei Transilvaniei”. În anul acesta s'au împlinit 132 ani dela nașterea lui Barițiu și 106 ani dela apariția primului număr din „Gazeta Transilvaniei”.

Inundații mari în Bulgaria. Se ală din Sofia, că în Bulgaria au fost revărsări mari de ape. Râul Marița și Topolnița s'au revărsat, acoperind cu apă terenuri întinse în apropierea orașului Tatar Pazardjik. Sunt pagube mari. Au suferit stricăciuni peste 350 clădiri.

Ce mai căsătorie! Flăcăul I. M. Pătrășcoiu din satul Arsurile de lângă Târgu Jiu s'a logodit și cununat la civili cu Florica Faităr. Când să se ducă însă la biserică și să încheie căsătoria religioasă, fata a fugit și n'a aflat-o nicăiri. Ce să facă bietul Pătrășcoiu? Ca să nu rămână de pagubă cu mâncările și cu toate pregătirile făcute, s'a dus la Maria I. Pătrășcoiu și a rugat-o, să-i fie ea mireasă. Fata s'a învoit, iar peste o oră se afla în fața altarului. A doua zi, când nuntașii erau obosiți de atâta voie bună, iată că apare și Florica Faităr, care n'a spus decât că: „Așa a fost dela Dumnezeu să fie!”

L-a omorât un pescuț... pe uscat. Pescarul de 17 ani Ali Beli din Instambul (Constantinopol) aducea zilnic pești proaspți și încă vii, pe piață. Ca să arete doamnelor, ce meșter este el în a se juca cu pește viu, a luat un pescuț în gură și l-a lăsat să se joace. Ce mare a fost însă uimirea celor din jurul lui, când l-au văzut pe Ali Beli căzut la pământ și dând din mâni și din picioare. Ce se întâmplase? Peștele simțind umezeala, s'a tras tot mai adânc în gâtul băiatului, iar acesta nu l-a mai putut scoate. Iute l-au dus la spital, unde doctorii ce e drept că i-au scos peștele din gât, însă pe Ali Beli nu l-au mai putut scăpa. El murise înecat.

Asociația Amicele Tinerelor Fete. Este la București o asociație de cea mai mare însemnătate. Asociația aceasta și-a pus în gând, să scape dela moartea morală pe tinerele fete care se duc la București. Că sunt mii de fete, cari se duc la București cu gânduri slabe și se nenorocesc dela cel dintâi pas. Astfel cetim în ziarul „Ecol” dela București că doamnele dela „Asociația Amicele Tinerelor Fete” au dat de o copilă de 14-15 ani cu numele Pascu Maria, refugiată acuma dela Reghin cu gândul de a-și afla

mama care slujește la București. Dacă nu o iau doamnele acestea în primire și nu se îngrijeau ele de ea, astăzi Maria Pascu cu siguranță, că ar fi încăput pe mâna vreunei femei stricate care o vindea ca, carne vie. Fetele cari merg la București să bage bine de seamă ce fac.

Faptă vrednică de laudă. Corpul de Armată din Timișoara a împărțit, din prilejul morții generalului Florea Mitrănescu, diferite daruri la 30 de familii sărace din Timișoara. Binefacerea aceasta se potrivește foarte bine cu viața generalului mort, care a fost întreagă viața sa un bărbat milostiv.

O minunată descoperire a unui inginer turc. Gazetele turcești aduc știrea că un inginer turc ar fi descoperit, după doi ani de cercetări continue, un lichid, adică un fel de compoziție curgătoare, care poate înlocui benzina și petrolul. Cercetările continuă și se crede că se va ajunge la rezultat bun.

A murit un mare învățat de al nostru. Joi 9 Martie a încetat din viață la București profesorul Grigore Antipa, directorul muzeelor de științe și cel mai vechiu membru al Academiei Române. A organizat pescuirea și pescuitul în România, a înființat muzeul de istorie naturală din București, a fost directorul general al pescăriilor statului, a construit, „canalul Regele Carol I” care leagă lacul Razelm cu Dunărea și a arătat că de ce mare folos este stuful din delta Dunării. La Academia Română a vorbit despre el dl profesor universitar și fost ministru D. Găști. În marea sa durere văduva a încercat să se sinucidă.

Un notar își impușcă soția divorțată și pe drăguțul aceleia. La Snagov, nu departe de București, notarul Nicolae Codreanu a ucis cu 5 focuri de revolver pe fosta lui soție Sultana Gh. Nucuța de 32 ani și apoi cu alte 5 focuri pe prietenul ei Sandu Dragomir. Amândoi au murit pe loc, iar după aceea notarul și-a aprins o țigară, și-a pus revolverul în buzunar și a plecat acasă, unde a fost arestat și dus la închisoarea Văcărești din București.

A mers pe jos dela București la Paris. Zilele trecute a murit la Focșani pensionarul Ioan Ștefan N. Popescu, care a făcut pe jos drumul dela București la Paris în anul 1889 și pentru aceasta a fost distins cu o medalie de răsplătire. Astăzi, însă, când soldații noștri fac pe jos mii de kilometri, această ispravă nu ni-se pare ceva extraordinară.

25 ani de justiție românească. În ziua de 4 Martie s'au împlinit 25 ani de când tribunalul și judecătoria mixtă din Sibiu a fost preluată de Români. Această aducere aminte s'a sărbătorit în ziua de Sâmbătă 4 Martie cu mare însuflețire la Sibiu.

Și bătrânii-s buni de ceva! În Statele Unite Nordamericane ceice cărmuesc statul sunt numai oameni bătrâni. Ministrul de război Stimson este de 76 ani, Baruch de 73, secretarul de stat Cordell Hull de 72, ministrul de interne L. Kes de 70, admiralul Leahy de 68, șeful oficiului de mobilizare Byrnes de 64 și Roosevelt însuși de 62. Papa dela Roma nu poate fi ales decât după ce are trecut de 60 de ani, iar cardinalii sunt aproape toți oameni bătrâni. Numai la noi sunt trimiși la penzie oameni tineri, fiindcă liberalii la vremea sa au deschis prea multe licee.

Fiu de domn mare căzut pe front. Din Berlin, capitala Germaniei, vine știrea că fiul cel mai tânăr al comandatului celui mai înalt al marinei de război germane, căpitanul Petru Doenitz, a murit moarte de erou în bătălia Atlanticului.

Călugăr în stratosferă. Călugărul iezuit Puid din Spania este un mare învățat, care se ocupă de mult cu stelele și-și are observatorul său. El are de gând să se ridice în stratosferă, adică dincolo de aerul care încunjură pământul, și anume la 30 000 metri. Profesorul Piccard s'a urcat, în 1931, la 14.500 m. Suntem curioși dacă Părintele Puid îl va putea întrece.

Tot politică! Curtea Marțială din Timișoara a judecat zilele trecute procesul mai multor tineri cari au făcut politică interzisă. Pe unul la care s'a aflat și armă, l-a osândit la moarte, iar pe ceilalți 16 dela 25 la 6 ani temniță grea.

O nouă lege a servitorilor. În Monitorul Oficial din 9 Martie a apărut un decret-lege prin care se face rânduiala în privința servitorilor; se arată cum se vor putea băga la serviciu și cum pot abziice serviciul.

Câte lemne de foc se pot cumpăra. Monitorul Oficial publică deciziunea subsecretariatului de stat al aprovizionării, care arată, câte lemne se pot cumpăra de către gospodăriile dela orașe în cursul vremii dela 1 Aprilie 1944 până la 31 Martie 1945. De pildă cine n'are decât o singură cameră, nu poate cumpăra mai mult de 2000 kgr. lemne Ceice au de încălzit 4 camere și o bucătărie și au 5 până la 6 membri de familie, pot cumpăra cel mult 7000 kgr. Iar pentru baie și spălătorie încă 10%, așadară cel mult 7700 kgr.

Roma a rămas fără apă. Roma, orașul sfântului Petru și Pavel, unde-și are reședința capul creștinătății Preafericitul Părinte Papa Pius XII, a fost bombardată până acum de 23 de ori. La cele două bombardamente din urmă bombele au nimicit și conductele de apă, așa că marele oraș a rămas fără apă. Din cele 4 conducte de apă 3 au fost scoase din funcțiune, așa că astăzi bieții oameni stau coadă după apă la singurul conduct rămas. Cum pot fi atât de răi oamenii!!

O descoperire groaznică la Paris. Din coșul unei case din Paris ieșea regulat, de câtăva vreme, un fum greu mirositor. Vecinii în sfârșit au anunțat poliția, care a descoperit în pivnița casei 8 cadavre de femei arse, apoi capete, picioare, brațe și alte organe ciopârțite. Într'o groapă adâncă astupată cu var a mai găsit apoi 15 cadavre uscate tot de femei. În diferite dulapuri ale casei s'au găsit 30 perechi de pantofi de damă. Casa este a unui medic, care nu era acasă când a venit poliția, ci l-au aflat într'altă parte a orașului, unde l'țin sub pază, până se va putea face lumină în privința uciderilor.

Clima peștilor americani. În marile lacuri din partea de miazănoapte a Statelor Unite Nordamericane, în apropiere de granițele Canadei, au început a peri peștii cu sutele de mii. Cauza morții nu se cunoaște. Șeful pescarilor nordamericani spune că așa ceva nu s'a întâmplat în acele părți și că nu-și poate da seama, cum s'ar putea cauza această mare nenorocire.

Dacă vă cade părul

Mai nou doctorii au constatat că oamenilor cărora le cade părul și îmbătrânesc mai de vreme le lipsesc ceva substanțe hrănitore care s'ar găsi în spanac și în lapte. Deci cei care vreau să scape de acest necaz, care este chelia și îmbătrânirea prea de vreme, după sfatul doctorilor, să mănânce cât mai mult spanac și să bea cât mai mult lapte.

De ce mănâncă uneori copiii mici cărbune?

Faptul, că uneori copiii mici cer să mănânce cărbune, se aseamănă cu dorința animalelor tinere de a mânca pământ, cretă, hârtie, săpun, păr etc. Aici este vorba de dorințe anormale care se arată de pildă la copiii cu oasele moi și nedesvoltate prin dorința de a mânca calciu (var), din cauza lipsei de calciu în corp. În alte cazuri motivele sunt turburări ale alimentației, infecții prin viermi etc. Poate fi vorba însă și de neregularități spirituale, din care cauză pare a fi nevoie ca în astfel de cazuri să se examineze atent copilul, dacă nu cumva dă semne de foarte mare nervozitate sau chiar de nebunie.

Cele 12 nenorociri ale lumii

Sfântul episcop din Hipp (Africa) Aureliu Augustin susține că, cele mai mari nenorociri ale lumii sunt următoarele:

1. Invățații fără fapte bune.
2. Bătrânii fără frica lui Dumnezeu.
3. Tinerii neascultători.
4. Bogații fără milă față de săraci.
5. Femeile nerușinate.
6. Stăpânii fără omenie.
7. Creștinii învrăjbiți.
8. Săracii îngâmfați.
9. Guvernul nedrept.
10. Episcopul nepăsător.
11. Mulțimea în neorânduială.
12. Poporul fără de lege.

Numai 12 focuri într'o bătălie

În Evul Mediu un soldat putea să tragă numai 12 focuri, oricât de lungă ar fi fost bătălia. Peste umăr purta o curea, de care erau prinse 12 capsule umplute cu praf de pușcă. Pregătirile pentru fiecare foc durau cinci minute. După tragerea celor 12 focuri, soldatul trebuia să continue lupta cu baioneta.

Prietenii...

Iată ce spune marele scriitor italian Francesco Petrarca, despre acești nedespărțiți tovarăși ai noștri: Prietenii:

„Ziceți că eu n'am prieteni? Eu am prieteni și tovarășia lor mi-e foarte plăcută: prieteni din toate țările și timpurile. Ei sunt întotdeauna lângă mine; când îi chem vin, când îi întreb îmi răspund. Uoi îmi povestesc ce s'a întâmplat acum, alții mă învață să trăiesc bine, alții îmi risipesc necazurile; unii îmi oțolesc inima în suferință, alții mă învață să disprețuiesc dorințele inimii; unii mă poartă pe drumurile științei, alții mă îndreaptă pe cărarea virtuților. Ca răsplată pentru atâtea binefaceri ei nu cer decât o

